

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **I.**, bývajúceho v B., zastúpeného JUDr. L., advokátkou so sídlom v B., proti žalovanej **A., a.s.**, so sídlom v B., zastúpenej JUDr. M., advokátkou so sídlom v B., **o zaplataenie 41 635 Sk s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 41 C 55/2006, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 18. marca 2008, sp. zn. 5 Co 32/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej náhradu trov dovolacieho konania vo výške 2 340 Sk k rukám JUDr. M., advokátky so sídlom v B., do troch dní.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava III rozsudkom z 13. decembra 2006, č.k. 41 C 55/2006-235 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplataenia sumy 41 635 Sk s príslušenstvom a žalobcu zaviazal nahradiť žalovanej trovy konania. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalobca pri výkone funkcie člena predstavenstva žalovanej konal v rozpore s ustanoveniami Obchodného zákonníka o mandátnej zmluve, preto mu odmena za výkon tejto funkcie nepatrí. Ustanovenia Obchodného zákonníka o mandátnej zmluve použil podporne z dôvodu, že účastníci konania svoje vzájomné vzťahy súvisiace s výkonom funkcie žalobcu ako člena predstavenstva žalovanej neupravili inak. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 149 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalobcu rozsudkom z 18. marca 2008, sp. zn. 5 Co 32/2007 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil a žalovanej nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Vychádzal z toho, že voľba člena predstavenstva akciovej spoločnosti je obchodnoprávnym aktom podľa § 187 Obchodného zákonníka; preto

i vzťah členov predstavenstva k spoločnosti je obchodnoprávnym záväzkovým vzťahom, ktorý (ak nie je upravený priamo Obchodným zákonníkom alebo zmluvou) sa riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka o mandátnej zmluve. Výkon činnosti mandatára je odplatný; v danom prípade však nebola preukázaná existencia rozhodnutia valného zhromaždenia žalovanej o schválení pravidiel odmeňovania členov jej orgánov (§ 187 ods. 1 písm. i/ Obchodného zákonníka), preto žalobcovi nárok na odmenu nevznikol. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil poukazom na § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. s ohľadom na to, že žalovaná si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila.

Potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu napadol žalobca dovolaním. Žiadal, aby dovolací súd zrušil napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ako aj rozsudok súdu prvého stupňa, a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci oboma súdmi (§ 241 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Poukázal na to, že nevyplatením odmeny došlo na jeho úkor k bezdôvodnému obohateniu žalovanej. Nárok na odmenu za výkon funkcie člena predstavenstva nebol medzi účastníkmi sporný, orgány spoločnosti (žalovanej) ho nikdy nespochybnili. Spôsob určenia a vyplácania odmien v pravidelných výplatných termínoch spolu so mzdou sa riadil obchodnými zvyklosťami, ktorých právny význam súdy nezohľadnili. Zdôraznil, že v konaní sa nedomáhal priznania nároku, ale vyplatenia sumy, ktorá mu bola zúčtovaná, ale neoprávnene zadržaná. Prvostupňovému súdu vyčítal, že sa v konaní nadbytočne zaoberal námietkami žalovanej súvisiacimi s plnením pracovných povinností žalobcom, ktoré sú predmetom osobitného právneho vzťahu medzi účastníkmi a s nárokom žalobcu nesúvisia. Odvolací súd na túto skutočnosť neprihliadol, hoci sám posudzoval nárok žalobcu vo väzbe na výkon funkcie člena predstavenstva, pričom jednoznačne dospel k záveru, že za výkon tejto funkcie nárok na odplatu vzniká zo zákona. Tiež namietal, že prvostupňový ani odvolací súd sa v konaní nezaoberali nárokom z hľadiska jeho základu a výpočtu uvedeného na výplatnej páske, čím žalobcovi odňali právo konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. I táto skutočnosť zakladá podľa žalobcu dôvod na podanie dovolania.

Žalovaná vo svojom vyjadrení k dovolaniu nesúhlasila s názorom žalobcu, že by sa súd prvého stupňa zaoberal irelevantnými námietkami súvisiacimi s plnením jeho povinností; išlo o argumenty poukazujúce na skutočnosť, že žalobca si ako člen predstavenstva žalovanej neplnil povinnosti vyplývajúce mu z ustanovenia § 194 ods. 5 Obchodného zákonníka. Vzhľadom k tomu, že išlo o vzťah obchodnoprávny, valné zhromaždenie žalovanej bolo

oprávnené rozhodnúť o nevyplatení odmeny. Dovolanie navrhla zamietnuť a dovolateľa zaviazať nahradiť jej trovy dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátkou (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods.1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno týmto opravným prostriedkom napadnúť (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej, proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, a proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Žalobca dovolaním napadol rozsudok odvolacieho súdu, ktorý nevykazuje znaky žiadneho z uvedených rozsudkov. Nejde o zmeňujúci rozsudok v zmysle § 238 ods. 1 O.s.p. Dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval, teda ani nemohol vysloviť svoj právny názor, od ktorého by sa odvolací súd odchyľil (§ 238 ods. 2 O.s.p.). Dovolanie smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku, vo výroku ktorého odvolací súd prípustnosť dovolania nevyslovil (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Z tohto dôvodu je zrejmé, že dovolanie nie je v zmysle § 238 O.s.p. procesne prípustné.

Vzhľadom k zákonnej povinnosti (§ 242 ods. 1 O.s.p.) prihliadnuť na existenciu procesných väd konania, ktoré zakladajú tzv. zmätočnosť rozhodnutia, skúmal dovolací súd prípustnosť dovolania aj podľa § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv

začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolateľ v danej veci namieta procesnú vadu v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., ktorej existenciu vidí v tom, že súdy sa v konaní nezaoberali jeho nárokom z hľadiska základu a výpočtu uvedeného na výplatnej páske. O procesnú vadu v zmysle tohto ustanovenia, spočívajúcu v odňatí možnosti konať pred súdom, ide len vtedy, ak súd v priebehu konania neumožnil účastníkovi vykonať práva priznané mu Občianskym súdnym poriadkom, a to najmä právo predniesť (doplniť) svoje návrhy, vyjadriť sa k rozhodným skutočnostiam, k návrhom na dôkazy a k vykonaným dôkazom, právo označiť navrhované dôkazné prostriedky, právo so súhlasom predsedu senátu dávať v rámci výsluchu otázky účastníkom (svedkom) a právo zhrnúť na záver pojednávania svoje návrhy, vyjadriť sa k dokazovaniu i právnej stránke veci (§ 101 ods. 1, § 117 ods. 1, § 118 ods. 1 a 3, § 123, § 126 ods. 3, § 131, § 211, § 215 O.s.p.). Zo spisu nevyplýva, že by dovolateľovi bolo niektoré z týchto práv odňaté.

Ustanovenie § 237 písm. f/ O.s.p. dáva možnosť konať pred súdom do súvislosti s faktickou činnosťou súdu a nie s jeho právnym hodnotením veci zaujatým v napadnutom rozhodnutí. Posúdenie nároku žalobcu z hľadiska základu a výpočtu uvedeného na výplatnej páske je však posúdením právnym. Nesprávne právne posúdenie veci je relevantný dovolací dôvod, ktorý by v prípade opodstatnenosti mal za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia; samo o sebe ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolací súd by sa ním mohol zaoberať až vtedy, ak by dovolanie bolo procesne prípustné. O taký prípad v prejednávanej veci nejde.

Vzhľadom k uvedenému dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie je v prejednávanej veci procesne neprípustné, preto ho v zmysle § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol. Riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, otázkou vecnej správnosti napadnutého rozsudku odvolacieho súdu sa nezaoberal.

V dovolacom konaní úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd preto priznal žalovanej uplatnenú náhradu trov dovolacieho konania spočívajúcich v právnom zastúpení advokátom. Tarifná hodnota predmetu sporu (§ 9 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb) je 41 635 Sk, z toho tarifná odmena za jeden úkon právnej služby (§ 10 ods. 1 vyhlášky) je 2 150 Sk. Celkom trovy právneho zastúpenia predstavujú odmenu advokáta za 1 úkon právnej služby – písomné vyjadrenie k dovolaniu (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky) a náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné za tento úkon vo výške 190 Sk (§ 16 ods. 3 vyhlášky); spolu 2 340 Sk. Uplatnené zvýšenie náhrady trov konania o 19 % DPH (408,50 Sk) dovolací súd žalovanej nepriznal, nakoľko právna zástupkyňa žalovanej nepreukázala, že je platcom DPH.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. októbra 2008

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková